

Udskrift af retsbogen

Den 19. januar 2007 kl. 10:42 blev fogedretten sat i fogedretten, rum 213 af retsassessor Dorete Bager.

Der blev foretaget FS 76-40-5242/2006

Foreningen af danske Videogramdistributører
som mandatar for Egmont Film A/S m.fl.

Højbro Plads 10

1200 København K

mod

Hans Kristian Pedersen

Laserdisken

Prinsensgade 38

9000 Aalborg

Ingen indkaldt eller mødt.

Det skyldige beløb blev opgjort således:

Sagen opgjort til	1.000,00 kr.
Ialt	1.000,00 kr.

Der afsagdes følgende

K E N D E L S E :

Ved rekvisition af 5. oktober 2006 har rekvirenten, **Foreningen af danske Videogramdistributører** påstået bevissikringssag indledt mod og forbud nedlagt overfor Laserdisken v/ Hans Kristian Pedersen.

Sagen blev efter skriftveksling behandlet ved fogedretten i Aalborg den 11. december 2006, hvor bevissikring indledtes. Denne kendelse er påkæret til

Vestre Landsret. Samme dag tilkendegav fogedretten sin afgørelse vedrørende forbudspåstanden. På rekvisiti anmodning optoges denne del af sagen til kendelse.

Rekvirenten har nedlagt følgende påstand :

" ...

1. Det forbydes rekvisitus af importere DVD film (filmværker) fra lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) med henblik på salg eller anden distribution i Danmark når der foreligger eksemplarer af filmværker, hvortil rekvirentens medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder.
2. Det forbydes rekvisitus at sælge DVD filmværker allerede importeret fra lande uden for EØS og som forefindes hos rekvisitus når der er tale om filmværker, hvortil rekvirentens medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder.

Forbud påstås principalt nedlagt uden sikkerhedsstillelse.

..."

Rekvisitus har påstået sagen nægtet fremme.

Det fremgår af sagens bilag blandt andet, at fogedretten den 29. november 2005 foretog bevissikringssag og i samme forbindelse nedlagde forbud overfor Laserdisken ApS, hvilken kendelse stadfæstedes af Vestre Landsret den 14. september 2006. Det beslaglagte materiale er efter aftale endnu ikke udleveret til rekvirenten, der ønskede at afvente Vestre Landsrets kendelse. Ved skrivelse af 25. september 2006 tilkendegav rekvisiti advokat, at Laserdisken ApS ikke var den juridiske person, der stod bag salget af de film, der ved kendelserne fandtes at være parallelimporterede, men derimod Hans Kristian Pedersen, idet virksomheden i juni 2004 var overdraget til ham personligt og således inden kendelserne blev afsagt og disse derfor ikke havde retskraft overfor ham. Rekvirenten har tilkendegivet, at man som udgangs-

punkt finder, at de oprindelige kendelser har retskraft overfor rekvisitus, men for at undgå enhver tvivl er denne sag anlagt.

Den 12. september 2006 traf EF-domstolen afgørelse om, at artikel 4,3 i Infosoc-direktivet og dermed Ophavsretslovens § 19 ikke er ugyldige, således som rekvisitus havde påstået dette.

Rekvirenterne har den 7. december 2006 hos rekvisitus foretaget et prøve-køb vedrørende "101 Dalmatians II : Patch' London Adventure", hvortil rekvirenterne har enerettighederne og som er importeret udenfor EØS-området.

Det fremgår endvidere af sagens bilag, at rekvisitus, mod hvem der tidligere har været ført forbudssag, den 27. december 2002 (bilag L) rettede henvendelse til rekvirenterne med forslag om, at disse efter hans nærmere henvendelser, kunne meddele tilladelse eller afslag på, hvorvidt han kunne videre-sælge. Æn enkelt af rekvirenterne skulle angiveligt mundtligt have meddelt deres tilsagn, medens 2 - Scanbox Danmark A/S og SF Film A/S (bilag M) heraf i 2003 meddelte, at de ikke ønskede at give tilladelse til parallelimport. Resten af rekvirenterne reagerede ikke på henvendelsen. I brev af 9. februar 2003 (bilag O) meddelte Laserdisken v/rekvisitus at han ville respektere ret-tighedshavernes forbud mod import, men genoptage distribution, der ikke er omfattet af et identificerbart forbud. Atter den 12. februar 2003 henvendte Laserdisken ApS v/ rekvisitus sig til rekvirenterne (bilag P) og opfordrede disse til at meddele forbud mod parallelimport af DVD-titler.

Æn af de rekvirenter, der ikke ønskede at give tilladelse, Scanbox Entertainment A/S skrev i email af 4. marts 2003 til rekvisitus blandt andet (bilag Q):

"... Som aftalt bekræfter jeg hermed vores aftale om den rent praktiske hånd-tering af import-fra-USA-forbuddet. Da jeg ikke har tid og lyst til at gå dine 12.000 varenumre igennem - og du tilsvarende ikke har tid og lyst til at gå mine 12.000 besvarelser igennem har vi aftalt at du hver måned tilsendes Scanbox's forhandler information med kommende nyhedsudgivelser på DVD.

Dette vil reelt virke som information til dig om hvilke film titler der er Scan-box's eneret - og dermed synonymt med hvilke film du iflg. den nye lov ikke må importere til videresalg fra USA.

Vi er begge fuldt vidende om at dette "informationssystem" ikke er fuldt ud dækkende, da Scanbox løbende erhverver nye rettigheder der først måneder senere er klar til introduktion på det danske DVD marked. Men en punktlig opfølgning af dette er uden for vore ressourcer...".

Som sagens bilag F er fremlagt et resposum udarbejdet af rekvirenternes advokat den 29. oktober 2002 vedrørende blandt andet gennemførelse af Infosoc-direktivets artikel 4, hvorefter parallelimport af værker fra lande udenfor EØS ikke må finde sted uden samtykke fra enerettighedshaveren i importlandet.

Rekvisitus har blandt andet forklaret :

Som afslutning på sin forklaring oplæste rekvisitus sin proceserklæring således som denne fremgår af sagen bilag Æ, hvis hovedindhold er at han vil respektere "alle forbud mod parallelimport, som måtte blive meddelt fra foreningen eller foreningens medlemmer, uanset om disse forbud meddeles mig personligt eller generelt, f.eks. på selskabernes respektive hjemmesider eller på andre måder, blot jeg får mulighed for at få kendskab til dem."

Rekvirenterne har til støtte for deres forbudspåstand anført blandt andet, at meningen med Ophavsretslovens § 19 er, at rettighedshavere aktivt skal give tilladelse til rekvisiti parallelimport. Formålet med Ophavsretshavslovens § 19 er at yde rettighedshaverne en høj beskyttelse af deres investering. Sagens bilag Q er således alene ment som en hjælp til rekvisitus, der ikke har kunne påregne at rekvirenternes tavshed svarede til en tilladelse. Hans fortsatte import af film, hvortil de har rettighederne er derfor en krænkelse her-af, hvilket f.s.v.a. Laserdisken ApS's handlinger fremgår af såvel fогedrettens som Vestre Landsrets kendelser. Rekvirenternes prøveøb den 7. december 2006 bestryrer, at rekvisitus fremtidigt vil krænke disse rettigheder. Det pointeres i denne forbindelse, at en objektiv krænkelse er tilstrækkelig og der kræves således ikke forsæt eller uagtsomhed fra rekvisiti side til krænkelsen. Rekvisiti aktiviteter er særdeles omfangsrige og vil såfremt rekvirenterne henvises til at gøre deres rettigheder gældende ved almindelig rettergang være til stor skade og formålet således forspildes. Det bestrides, at Østre Landsrets kendelse af 20. januar 2006, 20. afd. nr. B-101-06 støtter rekvisiti anbringende om, at der i denne sag ikke kan nedlægges

forbud overfor rekvisitus. I forarbejderne til forbudsreglerne anføres udtrykkeligt, at betingelserne for anvendelse heraf almindeligvis vil være opfyldt i sager om krænkelse af immaterielle rettigheder. Idet lovens almindelige regler om straf og erstatning ikke yder rekvirenterne tilstrækkeligt værn og idet der intet er at bebrejde rekvirenterne, er det således godtgjort, at rekvisitus har krænket rekvirenternes rettigheder, at forbud skal nedlægges uden sikkerhedsstillelse.

Rekvisitus har til støtte for sin påstand anført,

"...

- at formålet med nærværende sag ifølge rekvirenternes forbudsbegæring (side 5 næstsidste afsnit) er at undgå tvivl om, hvem der er omfattet af det allerede nedlagte fagedforbud mod Laserdisken ApS,
- at det af kendelsen i den tidligere sag (bilag 2) fremgår, at der er nedlagt fagedforbud overfor Laserdisken ApS,
- at der alene er anlagt justifikationssag mod Laserdisken ApS,
- at den tvivl, som rekvirenterne søger at skabe, således ikke består og,
- at nærværende sag ikke tjener noget fagedretligt anerkendelsesværdigt formål.

Det gøres videre gældende,

- at spørgsmålet om rette rekvisitus allerede blev gjort gældende af Laserdisken ApS i sit svarskrift i justifikationssagen,
- at rekvirenterne som sagsøgere i justifikationssagen vælger at opretholde justifikationssagen mod Laserdisken ApS med et samtidigt synspunkt om, at rekvisitus tillige er part i sagen,
- at disse spørgsmål derfor afgøres under den verserende justifikationssag, hvorfor fagedforbud og bevissikring allerede af denne grund ikke skal

tillades i nærværende sag.

Det gøres endvidere gældende,

at rekvirenterne ikke har godtgjort, at rekvisitus vil udføre handlinger, der strider mod rekvirenternes ret.

Til støtte herfor gøres det nærmere gældende,

at Laserdisken ApS allerede ved mail af 27. december 2002 (bilag E) gav tilsagn om, at virksomheden vil acceptere enhver løsning som rekvirenterne måtte foretrække,

at Laserdisken ApS den 9. februar 2003 (bilag H) meddelte rekvirenternes advokat, at rettighedshavernes indsigelse mod import og videresalg vil le blive respekteret,

at Laserdisken ApS ved breve af 12. februar 2003 (bilag J) til rekvirenterne meddelte at virksomheden på eget initiativ efter bedste evne ville registrere rettighedshavernes DVD-rettinghedsbibliotek og afstå fra at parallelimportere disse titler,

at ingen af rekvirenterne ud over Scanbox Danmark A/S og SF Film A/S har reageret på disse henvendelser,

at Scanbox Danmark A/S har accepteret et registrerings- og informations-system med usikkerhedsfaktorer,

at betingelserne for forbud og bevissikring således ikke er til stede.

Det gøres endvidere gældende

at rekvirenterne heller ikke har godtgjort at formålet med sagen ville forspildes, hvis rekvirenterne gør deres ret gældende ved almindelig rettergang og ved anvendelse af lovens almindelige midler i form af bødestraf og erstatnings- og vederlagskrav.

Til støtte herfor gøres et nærmere gældende,

- at det alene er forsætlig eller uagtsom overtrædelse der kan resultere i strafansvar og erstatningsansvar,
- at import af titler, hvor rettighedshaveren har forbudt import, vil kunne forekomme hændeligt, jf. hertil e-mail af 4. marts 2003 (bilag K) fra Scanbox Danmark A/S,
- at ingen af rekvirenterne i øvrigt har forbudt rekvisitus at importere de titler der er påberåbt i sagen,
- at rekvirenterne kunne have valgt at besvare henvendelserne af 12. februar 2003 (bilag J) med et generelt forbud, hvilket rekvisitus naturligvis ville have respekteret,
- at rekvirenterne ikke har påberåbt sig endsige godtgjort, at rekvisitus har overtrådt ophavsretsloven i tidsrummet efter den 29. november 2005,
- at fagedforbud under disse omstændigheder ikke bør meddeles, ligesom grundlaget for bevissikring ikke er til stede.

Der henvises til Østre Landsrets kendelse af 20. januar 2006, 20. afd. nr. B-101-06 (bilag 10).

Fogedrettens afgørelse og begrundelse :

Rekvisitus har forklaret, at der vil kunne forekomme situationer, hvor rettighederne til en film han gennem nogen tid har parallelimporteret og solgt, opnåes af en af rekvirenterne, hvorefter han overtræder Infosoc-direktivet og Ophavsretsloven ved fortsat salg. Denne situation vil også kunne forekomme, hvor han får adgang til rettighedshavernes hjemmesider, idet der vil kunne opstå et tidsspænd fra disses erhvervelse af filmrettighederne til fil-

mene udbydes til salg på hjemmesiderne.

Det er fogedrettens opfattelse, at rekvisitus kun ved at rette henvendelse til udbyderne og dér erfare, hvorvidt rettighedheder er overdraget med sikkerhed kan rette henvendelse til rettighedshaverne i hver enkelt tilfælde for at opnå det krævede samtykke til parallelimport.

Ved rekvisiti forklaring og det fremlagte materiale lægges til grund, at han ikke ønsker at følge en sådan fremgangsmåde og derfor gentagne gange vil kunne krænke rettighedshavernes ret. At dette allerede er sket bestyrkes af forklaringer afgivet under den tidligere forbudssag mod Laserdisken ApS og af rekvirenternes prøve køb den 7. december 2006.

Fogedretten finder herefter betingelserne i retsplejelovens § 642 nr. 1 og 2 godtgjort.

Henset til omfanget af rekvisiti virksomhed findes formålet at ville forspildes såfremt rekvirenterne henvises til almindelig rettergang, jfr. retsplejelovens § 642 nr.3.

Idet lovens almindelige regler om straf om erstatning ikke findes at yde rekvirenterne tilstrækkeligt værn og idet forbud ikke findes at ville påføre rekvisitus skade, der står i misforhold til rekvirenternes store økonomiske interesse i forbuddets nedlæggelse, tages rekvirenternes påstande til følge.

Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke findes at foreligge en hindring mod at nedlægge forbud overfor rekvisitus uagtet der på stort set samme grundlag tidligere er nedlagt forbud overfor den juridiske person Laserdisken ApS.

Forbuddet nedlægges uden krav om sikkerhedsstillelse.

T h i b e s t e m m e s :

Det forbydes Hans Kristian Pedersen at importere DVD film (filmværker) fra lande udenfor Det Europæiske Økonomiske Samarbejde (EØS) med henblik på salg eller anden distribution i Danmark

når der foreligger eksemplarer af filmværker, hvortil rekvirentens medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder.

Endvidere forbydes Hans Kristian Pedersen at sælge DVD filmværker allerede importeret fra lande udenfor EØS og som forefindes hos rekvisitus når der er tale om filmværker, hvortil rekvirentens medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder.

Fogedretten hævet.

Dorete Bager
retsassessor

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aalborg, den 19. januar 2007.

Britta Fynbo, Afdelingsleder